

Cântul

Danab

"Spune-mi pasăre, iubită
De spini rai când ești rănită,
Și de lacrimi, istovită
Cum de îți înalți cântarea
Ce străbate cerul! Zarea,
Se deschide ca să poarte
Glasul tău tot mai departe
Și s-ajung-acolo, sus,
Ștergând Fața lui Isus?
Cin te-aude nici nu știe
C-ai în suflet rana vie,
Că porți lacrimi și dureri
Către cerești primăveri..
Spune-mi pasăre, iubita:
Cum de cânti când ești rănită?"

"Cânt! Chiar dacă sunt rănită
Și de lacrimi istovită..
Dar Acel ce-mi dă putere
În zilele cele grele,
Mă îndeamnă ca să-i cânt
Căci Îl port în al meu, gând!
Și iubiri.. și primăveri..
Toate de la El din cer..
Pe El de nu L-aș avea,
Niciodată n-aș cânta!"

"Nu vrei pasăre iubită
Chiar de spini când ești rănită
Oameni să aplaude,
Glasul să ți-l laude?"

"Și la ce mi-ar folosi
Dacă astfel m-ar iubi?
Cu laude ce rămân
Pe pământ și se fac scrum...
Omul.. pururi schimbător
Ce rănește-așa ușor..."
Doar de la Isus aș vrea
Să-mi primesc lauda mea..."

"Însă oamenii cei răi
Au pus spini în ochii tăi..."

Au crezut că lăudată
Vrei să fii.. și-apreciată!"

"O... Ce mult s-au înșelat!
Dar eu, pe toți i-am iertat...
Și-mi port dorul spre vecii
Cu El pentru-a mă-ntâlni..
Nu contează spinul, ura..
Sau cuvântul.. sau minciuna..
Toate rămân pe pământ!
Dar eu port azi al meu cânt
Doar spre Cel ce este Sfânt..
El cunoaște rana mea..
Și El... poate-a vindeca!"

05.10.2015
Daniela Banita